

господжы отъ двора ѣ показвахъ голѣмо почитаніе когато бѣше прѣдъ тѣхъ; но тя знаеше че ѣ необычахъ отъ сѣрдце и си думахъ: „Глѣдайте тази малкѣ селянкѣ, колко ся напиня за великѣ господжѣ! царѣтъ имѣ много долно сѣрдце, дѣто зѣ једнѣ таквази женѣ.“ Този разговоръ даде поводъ на царя за да разсѣждава. Той ся смисли, че не было срамота за него да ся ожени за Бѣлкѣ; и като му бѣше вече прѣминала любовѣта кѣмъ неѣ, той ѣ прѣнебрѣгаваше, и почти вече не ся разговараше съ неѣ. Когато видѣхъ че царѣтъ вече необычаше женѣтъ си, и тѣ почнахъ да ѣ не въздавать вече никаквѣ почете. Тя бѣше много злочеста, защото немаше нито једнѣ добрѣ пріятелкѣ, на коѣто да може да си поприкаже болкытѣ. Тя виждаше, че въ двора бѣше въ мода, да ся прѣдавать пріатели чрѣзъ интересъ, да показвать добрѣ образъ на онѣзи, които го мразѣтъ и да лѣжѣтъ на секѣ минутѣ. Трѣбваше да бѣде строга, защото ѣ казвахъ, че на једнѣ царицѣ не нужно да има тежѣкъ и величественъ поглѣдъ. Тя роди много дѣца, и прѣзъ сичко туй врѣме, тя имаше јединъ лѣкаръ при себе си, който искуштваше сичко, което тя јадеше; и сичко, което тя обичаше, той ѣ го забраняваше. Въ чорбѣтъ ѣ не турахъ соль и ѣ запирахъ да ся разхожда когато тя обичаше; съ једнѣ думѣ отъ заранѣтъ до вечерѣтъ ѣ противоговорехъ. Дадохъ воспитатели на дѣцата ѣ, които гы въспитвахъ съвсѣмъ наопаки бѣзъ да имаше тя свободѣтъ та да продума нѣщо противно. Горката Бѣлка умираше отъ мѣкы и жалбы, и ся толко исуши, щото ѣ секој жалеше. Тя небѣше видвала сестрѣ си отъ три години отъ когато бѣше станала царица, защото си мислеше, че једно лице отъ нейный рѣдъ ще ся обез-